

Μ.Πρ.Βόλου 168/2004, ακάλυπτη επιταγή, τρίτος καλόπιστος κοιμιστής, χρόνος γνώσεως των ενστάσεων του εκδότη, εμπορικός αντιπρόσωπος, κατάχρηση δικαιώματος.

Αριθμός Απόφασης: 168/2004

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΒΟΛΟΥ

(ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΤΙΤΛΩΝ)

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Αριστέα Τσαμαδιά, Πρωτοδίκη και από τη Γραμματέα Βασιλική Αθανασίου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις _____ 2004, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΚΑΛΟΥΣΑΣ – ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑΣ: εδρεύουσας στο ___ ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία «XXXXXXXXXXXXX» νομίμως εκπροσωπούμενης που παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων της δικηγόρων _____(Βόλου) και ___ (Αθηνών).

ΤΗΣ ΚΑΘΗΣ Η ΚΛΗΣΗ – ΑΝΑΚΟΠΗ: εδρεύουσας στην Αθήνα εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «_____ Ε.Π.Ε. – ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ», νομίμως εκπροσωπούμενης από τον _____, που παραστάθηκε μετά των πληρεξουσίων δικηγόρων Αργυρούλας Τσακανίκα (Βόλου), Ευσταθίου Φίλη (Πατρών) και Πέλοπος Λάσκου (Αθηνών).

Η ανακόπτουσα με την από 2 Ιανουαρίου 2004 ανακοπή, που απευθυνόταν προς το Δικαστήριο αυτό (αριθμ. εκθ. καταθ. _____2004), ζητούσε να γίνουν δεκτά, όσα αναφέρονταν σε αυτή.

Με την από 11 Μαρτίου 2004 κλήση, που απευθύνεται προς το Δικαστήριο αυτό (αριθμ. εκθ. καταθ. _____-2004), φέρεται η ανακοπή για συζήτηση μετά από ματαίωση, λόγω των βουλευτικών εκλογών.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το έκθεμα και κατά τη συζήτησή της, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτοί οι ισχυρισμοί τους, τους οποίους ανέπτυξαν και προφορικά.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η ανακόπτουσα ζητεί με την από 2-1-2004 (αριθμ. εκθ. καταθ. _____-2004) ανακοπή να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. ___/2003 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Δικαστηρίου

αυτού, η οποία εκδόθηκε για απαίτηση της καθής η ανακοπή, που προκύπτει από την αναφερόμενη επιταγή, για τους ειδικότερα μνημονευόμενους σε αυτή λόγους. Η υπό κρίση ανακοπή ασκήθηκε νομοτύπως και εμπροθέσμως (άρθρο 632 παρ. 1, σε συνδυασμό με τα άρθρα 585 παρ. 1 και 215 επ. Κ.Πολ.Δ.), καθόσον η ανακοπτομένη διαταγή πληρωμής επιδόθηκε στην καθής η διαταγή πληρωμής – ανακόπτουσα στις 29-12-2003, όπως αναφέρεται στην υπό κρίση ανακοπή και δεν αμφισβητείται ρητώς από την καθής και η ανακοπή επιδόθηκε στον πληρεξούσιο δικηγόρο της καθής στις 8-1-2004, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 35 ΓΒ/8-1-2004 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Βόλου _____, διότι εντός της προθεσμίας του άρθρου 632 παρ. 1 εδ. α Κ.Πολ.Δ. πρέπει να πραγματοποιηθεί, όχι μόνον η κατάθεση της ανακοπής, αλλά και η επίδοση αυτής σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται ή στον υπογράφοντα την αίτηση εκδόσεως της διαταγής πληρωμής δικηγόρο (Α.Π. 1727/1990 ΕλλΔνη 33.129, Ε.Πειρ. 14/1990 ΑχΝομ 7.39) και παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, αρμοδίου καθ' ύλην (άρθρα 632 παρ. 1 εδ. α, 636 Κ.Πολ.Δ.) και κατά τρόπον, διότι η ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής πρέπει να ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου, στο οποίο ανήκει ο δικαστής που εξέδωσε την προσβαλλομένη διαταγή πληρωμής (Ε.Α. 3505/1987 ΕλλΔνη 29.328, Π.Π.Α. 5733/1991 ΝοΒ 39.1241, Μ.Π.Καρδ. 356/1987 ΕλλΔνη 29.387), κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 637 επ. Κ.Πολ.Δ., κατά την οποία δικάζεται η διαφορά από την απαίτηση (επιταγή), για την οποία εκδόθηκε η ανακοπτομένη διαταγή πληρωμής (άρθρα 632 παρ. 3, 635 Κ.Πολ.Δ.). Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί ως προς το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της (άρθρο 633 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ.).

Όπως προκύπτει από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1, 12 παρ. 1, 14, 22 και 28 του Ν. 5960/1933 «περί επιταγής», η ελαττωματική βασική σχέση δεν επιδρά μεν στο κύρος της υποχρεώσεως από την επιταγή, γεννά, όμως, απαίτηση για απόδοση του αδικαιολόγητου πλουτισμού, η οποία μπορεί να προβληθεί κατ' ένσταση με την ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής, που εκδόθηκε με βάση την επιταγή (άρθρο 632 επ. Κ.Πολ.Δ.). Με την ανακοπή αυτή, ειδικότερα, ο εκδότης της επιταγής μπορεί να αντιτάξει το γεγονός ότι ο κατά του οποίου στρέφεται η ανακοπή κομιστής και λήπτης της επιταγής απέκτησε περιουσιακό στοιχείο, με το οποίο πλούτισε αδικαιολόγητα σε βάρος του και να αντικρούσει έτσι την ενάσκηση του δικαιώματος από την επιταγή (Α.Π. 155/1999 ΕμπΔ Ν. 538). Η ίδια ρύθμιση βέβαια ισχύει και στις σχέσεις μεταξύ λήπτη της επιταγής και αυτού προς τον οποίο τη μεταβίβασε περαιτέρω με οπισθογράφηση. Εάν, όμως, ο κομιστής της επιταγής και στη μία και στην άλλη περίπτωση (λήπτης – κομιστής από οπισθογράφηση), μετά του οποίου υφίσταται η ελαττωματική βασική σχέση, μεταβιβάσει αυτήν προς τρίτο με οπισθογράφηση, τότε την παραπάνω ένσταση μπορεί να την προτείνει ο υπόχρεος από την επιταγή, εκδότης ή λήπτης κατά περίπτωση, κατά του νέου κομιστή, ο οποίος εξέδωσε την διαταγή πληρωμής, μόνον εάν ο τελευταίος, κατά το χρόνο κτήσεως της επιταγής, γνώριζε την ύπαρξη της πιο πάνω ενστάσεως κατά του προηγούμενου κομιστή και ενήργησε προς βλάβη του οφειλέτη, γνώριζε, δηλαδή, κατά την απόκτηση της επιταγής, ότι με τη μεταβίβασή της προς αυτόν είναι δυνατόν να

ματαιωθεί η προβολή της ενστάσεως και να επιτευχθεί έτσι η πληρωμή του τίτλου, η οποία, χωρίς τη μεταβίβαση αυτή, δεν θα επιτυγχάνονταν (Α.Π. 281/2003 ΕεμπΔ 2004.88, Ε.Λάρ. 368/2002 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, Ε.Α. 7453/2001 ΕλλΔνη 2002.481, Ε.Α. 6636/2001 ΕλλΔνη 2003.831). Η κακή πίστη του κοιμιστή πρέπει να υπάρχει κατά την οπισθογράφηση της επιταγής και ουδεμία ασκεί επίδραση η μεταγενέστερη γνώση. Τα περιστατικά της κακής πίστεως του κοιμιστή και η δι' οπισθογραφήσεως αποδοχή εκ μέρους αυτού της μεταβιβάσεως της επιταγής προς βλάβη του πληρωτή, πρέπει να εκτίθενται στο δικόγραφο των αντιρρήσεων και να αποδεικνύονται εκ μέρους του προτείνοντος τις ενστάσεις, διότι η καλή πίστη τεκμαίρεται πάντοτε στις συναλλαγές, αλλιώς οι προβαλλόμενες με τις αντιρρήσεις ενστάσεις είναι αόριστες (Ε.Α. 446/1999 ΕλλΔνη 40.1137). Στην προκειμένη περίπτωση ισχυρίζεται η ανακόπτουσα με την υπό κρίση ανακοπή ότι η επίδικη επιταγή, δυνάμει της οποίας εκδόθηκε η ανακοπτομένη διαταγή πληρωμής, δεν ενσωματώνει πραγματική απαίτηση της εταιρίας «_____ GROUP A.E.», καθόσον δόθηκε στις 10-2-2003 ως εγγύηση για την εκτέλεση της μεταξύ τους συμβάσεως αποκλειστικής εμπορικής αντιπροσωπείας του προγράμματος «___ TRAVEL CARD» στην περιοχή των νομών . ____, ____, και ____, με τη ρητή συμφωνία ότι η επιταγή θα παρέμεινε στην ως άνω λήπτρια εταιρία και θα επιστρεφόταν στην ανακόπτουσα – αντιπρόσωπο, σε περίπτωση που η εν λόγω εταιρία δεν θα εκπλήρωνε το πρόγραμμα των συμβατικών της υποχρεώσεων. Ότι τέθηκε στην κυκλοφορία δια της οπισθογραφήσεώς της στην καθής η ανακοπή εταιρία, με αποτέλεσμα όταν η ίδια στις 26-6-2003 κατήγγειλε τη σύμβαση εμπορικής αντιπροσωπείας, λόγω μη εκπληρώσεως των συμβατικών υποχρεώσεων της ως άνω εταιρίας και ζήτησε να επιστραφούν σε αυτήν τόσο η επίδικη, όσο και οι λοιπές επιταγές, που παρέδωσε για τον ίδιο λόγο και με την ίδια συμφωνία, αυτό να μην είναι δυνατό, συνεπεία της ως άνω υπεξαίρεσεως και ότι ο νόμιμος εκπρόσωπος της καθής η ανακοπή εταιρίας γνώριζε, κατά την κτήση της επιταγής, όλα τα παραπάνω και παρά ταύτα δέχθηκε να γίνει η μεταβίβαση της επίδικης επιταγής προς αυτήν, για να ματαιώσει την προβολή των πιο πάνω ενστάσεων εκ μέρους της ανακόπτουσας, ενεργώντας έτσι εν γνώσει της προς βλάβη της τελευταίας. Ο λόγος αυτός είναι, σύμφωνα με την προεκτεθείσα νομική σκέψη, νόμιμος και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω η ουσιαστική βασιμότητά του.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων των διαδίκων στο ακροατήριο, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, που περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά συνεδρίασης και των εγγράφων, που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν, καθώς και των υπ' αριθμ. 5168/19-5-2004 και 3156 και 3157/3-2-2004, 3271 και 3272/17-5-2004 ενόρκων βεβαιώσεων των συμβολαιογράφων Αθηνών _____ και _____, αντιστοίχως, και της υπ' αριθμ. 3153/17-5-2004 ενόρκου βεβαιώσεως της συμβολαιογράφου Πατρών _____, οι οποίες ελήφθησαν κατόπιν νομοτύπου και εμπροθέσμου κλητεύσεως της αντιδίκου και των υπ' αριθμ 4758/14-10-2003 και 4886/8-12-2003 ενόρκων βεβαιώσεων της ως άνω συμβολαιογράφου Αθηνών _____ και 3035 και 3037/14-10-2003 και 3100 και 3103/8-12-2003 ενόρκων βεβαιώσεων της ως άνω συμβολαιογράφου Αθηνών _____, οι οποίες δεν προκύπτει ότι ελήφθησαν κατόπιν κλητεύσεως της αντιδίκου και

λαμβάνονται υπόψη ως δικαστικά τεκμήρια, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η καθής η ανακοπή εταιρία περιορισμένης ευθύνης έχει ως αντικείμενο διαφημιστικές εν γένει δραστηριότητες και εκδόσεις και ειδικότερα ασχολείται με την παραγωγή διαφημιστικών σποτς και εντύπων διαφημίσεων, την αγορά χρόνου και χώρου σε έντυπα και υπαίθριους χώρους, ραδιόφωνα και τηλεοπτικά κανάλια, την επιμέλεια προγραμμάτων διαφήμισης και άλλες συναφείς δραστηριότητες. Στις 20-11-2002 κατήρτισε εγγράφως σύμβαση με την εταιρία με την επωνυμία «_____ ΕΛΛΑΔΟΣ Ε.Π.Ε.», δυνάμει της οποίας η τελευταία της ανέθεσε τη διαφημιστική προώθηση στην ελληνική αγορά της ταξιδιωτικής κάρτας « . _____ TRAVEL CARD». Με σύμβαση εκχωρήσεως, που καταρτίστηκε εγγράφως στην Αθήνα στις 14-1-2003 μεταξύ της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία « . _____ GROUP A.E.» και της προαναφερομένης εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «_____ ΕΛΛΑΔΟΣ Ε.Π.Ε.», η τελευταία εκχώρησε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις, που απέρρεαν από την ως άνω σύμβαση, στην ανώνυμη εταιρία. Η ανακόπτουσα είχε συμβληθεί στις 15-11-2002 με την εκχωρήτρια εταιρία και συμβλήθηκε στις 29-1-2003 με την εκδοχέα ανώνυμη εταιρία και είχε αγοράσει από αυτές πακέτο του προϊόντος, προκειμένου να το προωθήσει στους Νομούς ____, ____ και ____ αποκλειστικά, αντί του συμφωνημένου ποσοστού κέρδους. Η ανακόπτουσα αγόρασε από την ανωτέρω εταιρία κάρτες συνολικής αξίας 531.000,00 ευρώ και εξέδωσε μεταχρονολογημένες επιταγές πληρωτές σε διαταγή της ως άνω ανώνυμης εταιρίας. Μεταξύ των επιταγών αυτών περιλαμβάνεται και η επίδικη με αριθμό 20435392-1 της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, ποσού 14.990,00 ευρώ, σε διαταγή της ως άνω ανώνυμης εταιρίας, που εκδόθηκε πραγματικά στις 10-2-2003, χάριν, όμως, πιστώσεως του τιμήματος, τέθηκε ως χρόνος εκδόσεως η 4-7-2003. Την επιταγή αυτή η ανώνυμη εταιρία την οπισθογράφησε στις 13-2-2003 στην καθής η ανακοπή, προς πληρωμή διαφημιστικών υπηρεσιών της προς αυτήν, καλύπτοντας έτσι ισόποση οφειλή της από τη μεταξύ τους σύμβαση διαφημιστικού έργου, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 5Α/13-2-2003 απόδειξη παραλαβής αξιογράφων, που προσκομίζεται. Όμως, η μεταξύ της ανακόπτουσας και της ανωτέρω ανώνυμης εταιρίας σχέση αποκλειστικής εμπορικής συνεργασίας εξελίχθηκε ανώμαλα. Η εταιρία δεν ήταν σε θέση να εξασφαλίσει στους αγοραστές της κάρτας τις τουριστικές υπηρεσίες, που είχε βεβαιώσει ότι θα παρείχε και γι' αυτό δημιουργήθηκε στην αγορά σκάνδαλο για το προϊόν αυτό. Μέχρι τότε η εταιρία είχε παραδώσει στην ανακόπτουσα ένα μέρος μόνον από τις κάρτες που είχε αγοράσει, αλλά και αυτές ήταν ουσιαστικά χωρίς αντίκρισμα. Περιήλθε έτσι σε υπαίτια αδυναμία εκπληρώσεως της παροχής της και με βάση ειδικό όρο (αριθμ. 12) της προαναφερομένης συμβάσεως όφειλε να επιστρέψει το τίμημα, που είχε λάβει σε μετρητά ή με τις επιταγές. Ενόψει αυτών, η ανακόπτουσα στις 9-6-2003 ανακάλεσε την πληρωμή της επίδικης επιταγής, που, όπως προαναφέρθηκε, κατείχε νόμιμα η καθής η ανακοπή από τις 13-2-2003 και κατήγγειλε την ανωτέρω σύμβαση αποκλειστικής εμπορικής συνεργασίας, δηλώνοντας προς την εταιρία ότι δεν οφείλει, με βάση τον ειδικό συμβατικό όρο, την πληρωμή τιμήματος, άρα ούτε και των επιταγών. Αυτή ακριβώς την συμβατική απαλλαγή της από την ενοχή των επιταγών επικαλείται η ανακόπτουσα ως βασικό λόγο στην υπό κρίση ανακοπή της έναντι της

καθής η ανακοπή, ως κομίστριας των επιταγών. Προτείνει, δηλαδή, κατά του τρίτου κομιστή ένσταση στηριζόμενη στις προσωπικές σχέσεις αυτής με τον προηγούμενο κομιστή, επικαλούμενη ότι η καθής η ανακοπή, κατά την κτήση της επίδικης επιταγής, γνώριζε τα ανωτέρω και παρά ταύτα ενήργησε προς βλάβη της και για να της στερήσει τη δυνατότητα προβολής της ενστάσεως και να πληρωθούν οι επιταγές, επικαλούμενη ότι ο νόμιμος εκπρόσωπος της καθής διατηρούσε φιλικές σχέσεις με τους νομίμους εκπροσώπους της ως άνω λήπτριας εταιρίας, ότι από το Νοέμβριο του 2002 είχε συμβληθεί μαζί τους και ότι εξαιτίας της ρήτηρας εμπιστευτικότητας, που συμπεριλήφθηκε στη σύμβασή τους, γνώριζε για την ως άνω εγγυητική λειτουργία των επιταγών, μεταξύ των οποίων είναι και η επίδικη. Ο λόγος, όμως, αυτός της ανακοπής είναι ουσιαστικά αβάσιμος, διότι στις 13-2-2003, που η καθής η ανακοπή απέκτησε με οπισθογράφηση την επίδικη επιταγή δεν αποδείχθηκε ότι γνώριζε τίποτε από τα ανωτέρω. Η απατηλή συμπεριφορά της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία « _____ GROUP A.E.» άρχισε να εκδηλώνεται από το Μάρτιο μέχρι το Μάιο 2003, η δημοσιοποίηση της απάτης με τηλεοπτικές εκπομπές και δημοσιεύματα έγινε τον Ιούνιο 2003 και στις 9-6-2003 τελικά η ανακόπτουσα, με την από 6-6-2003 εξώδικη δήλωση, ανακάλεσε τις επιταγές, μεταξύ των οποίων και την επίδικη, αν και από το Μάιο του 2003 γνώριζε, όπως ισχυρίζεται στην υπό κρίση ανακοπή, για την περαιτέρω μεταβίβασή τους και στις 8-5-2003 είχε προχωρήσει στην υπογραφή ιδιωτικών συμφωνητικών αγοράς των μετοχών της ως άνω ανώνυμης εταιρίας, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα ιδιωτικά συμφωνητικά, αλλά και από το προσκομιζόμενο από την ίδια υπ' αριθμ. πρωτ. 23/23/16-7-2003 έγγραφο, που κοινοποίησε στη ΦΑΒΕ Αθηνών, στις 26-6-2003 υπέβαλε μήνυση για απάτη και κοινοποίησε στην ως άνω ανώνυμη εταιρία την από 23-6-2003 εξώδικη δήλωση, με την οποία κατήγγειλε τις μεταξύ τους συμβάσεις. Είναι σαφές λοιπόν ότι στις 13-2-2003, που η καθής η ανακοπή απέκτησε την επίδικη επιταγή δεν γνώριζε τα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούσαν την ένσταση της ανακόπτουσας, την οποία άλλωστε ούτε και η ίδια δεν είχε αντιτάξει μέχρι τότε κατά της ανωτέρω εταιρίας. Πολύ περισσότερο δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι ενήργησε προς βλάβη της, δηλαδή απέκτησε τους τίτλους με πρόθεση να βλάψει την ανακόπτουσα. Όπως προαναφέρθηκε, μεταξύ αυτής και της προηγούμενης κομίστριας υπήρχε λόγος, που δικαιολογούσε τη μεταβίβαση των τίτλων, η πληρωμή αναλόγων απαιτήσεών της από τη διαφήμιση. Αλλά και δεν θα μπορούσε να της αποδοθεί, περισσότερο απ' ότι στην ανακόπτουσα, ότι υπήρξε αμελής ως προς τον έλεγχο του ποιοι πραγματικά ήταν οι νόμιμοι εκπρόσωποι της ανώνυμης εταιρίας, καθόσον η μεταξύ τους σύμβαση προέβλεπε την ανάθεση της διαφημιστικής εκστρατείας και όχι την αντιπροσώπευση, όπως στην περίπτωση της ανακόπτουσας. Μεταγενέστερα η καθής η ανακοπή πληροφορήθηκε τα ανωτέρω. Ωστόσο η γνώση αυτή είναι αδιάφορη, διότι κρίσιμος χρόνος για τη γνώση του κομιστή της ενστάσεως είναι, όπως προεκτέθηκε στη μείζονα σκέψη της παρούσας, εκείνος, κατά τον οποίο απέκτησε την επιταγή. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι, όπως αναφέρεται στην κρινόμενη ανακοπή, από τις τριάντα δύο (32) επιταγές, που η ανακόπτουσα παρέδωσε στη λήπτρια ανώνυμη εταιρία, μόνον δεκατρείς (13) οπισθογραφήθηκαν προς την καθής η ανακοπή, από τις οποίες δύο (2) εισπράχθηκαν ήδη, η επίδικη επιδιώκεται να εισπραχθεί με την ανακοπτομένη

διαταγή πληρωμής και οι υπόλοιπες δέκα (10) οπισθογραφήθηκαν σε τρίτα πρόσωπα. Αν η καθής η ανακοπή έπαιξε το ρόλο του «αχυράνθρωπου», όπως η ανακόπτουσα ισχυρίζεται, που, αποκτώντας τις επιταγές από τη λήπτρια και σε συμπαιγνία μαζί της, στερεί στην εκδότρια ανακόπτουσα το δικαίωμα να προβάλει τον ως άνω προσωπικό λόγο απαλλαγής, δεν δικαιολογείται η μη οπισθογράφιση και των λοιπών δεκαεννέα (19) επιταγών προς αυτήν. Συνεπώς, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προέκυψε ότι ο νόμιμος διαχειριστής της καθής η ανακοπή, ενώ γνώριζε τα προεκτεθέντα γεγονότα, εντούτοις παρέλαβε κακόπιστα την επίδικη επιταγή, με σκοπό να βλάψει τα συμφέροντα της ανακόπτουσας και πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος ο πρώτος λόγος ανακοπής.

Ισχυρίζεται η ανακόπτουσα με το δεύτερο λόγο της υπό κρίση ανακοπής ότι η προσπάθεια είσπραξης της ένδικης επιταγής από την καθής, μετά τη δικαστική κρίση της διαφημιστικής εκστρατείας της ως παραπλανητικής και τη γνώση όλων των ανωτέρω την καθιστά κακόπιστη. Πλην όμως, ο λόγος αυτός είναι μη νόμιμος, διότι τα περιστατικά αυτά, αληθή υποτιθέμενα, δεν είναι ικανά να θεμελιώσουν προφανή υπέρβαση των ορίων του άρθρου 281 Α.Κ., αφού αναφέρονται σε γεγονότα και συνέπειες, που δεν συναρτώνται με την παράλληλη επίκληση κάποιας συμπεριφοράς της ίδιας της καθής η ανακοπή, που να εκδηλώνει λ.χ. παραίτηση από την άσκηση του δικαιώματος. Κατά συνέπεια, πρέπει η υπό κρίση ανακοπή να απορριφθεί στο σύνολό της και να επικυρωθεί η ανακοπτομένη διαταγή πληρωμής (άρθρο 633 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ.). Τα δικαστικά έξοδα της καθής η ανακοπή, τέλος, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της ηττηθείσας ανακόπτουσας (άρθρο 176 Κ.Πολ.Δ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

Απορρίπτει την ανακοπή.

Επικυρώνει την υπ' αριθμ. 267/2003 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Δικαστηρίου αυτού.

Επιβάλλει σε βάρος της ανακόπτουσας τα δικαστικά έξοδα της καθής η ανακοπή, τα οποία ορίζει σε διακόσια (200,00) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε στο ____, στις ____2004, σε δημόσια στο ακροατήριο συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ